

200707914/1.

Datum uitspraak: 18 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/39012 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 2 november 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2007 is appellante in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 november 2007, verzonden op 5 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 november 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

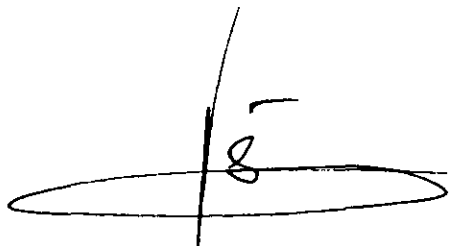
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 december 2007

343-558.

Verzonden: 18 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door W.L.F. van der Kraats
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 13/10/2007
Datum 13/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Lodewijk Frederik van der Kraats, Inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Frankrijk
Nationaliteit(en) : Franse
Geslacht : vrouwelijk

IND lokatie:			
Dossiernr:	0710150379		
Ulad ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangt datum:	16 OKT. 2007		
Registratie in	naam mdw:		
INDIS	datum:	unit:	
Invoer-	naam mdw:		
controle	datum:	unit:	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

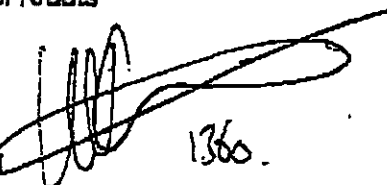
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere aliases
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 13/10/2007
Tijd : 16:55 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
W.L.F. van der Kraats

Handtekening

1360

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/39012, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiseres,
gemachtigde: mr. E.J.C. van de Laak, advocaat te Zoetermeer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. J. Raaijmakers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 15 oktober 2007 is de rechtbank, door middel van een namens eiseres ingediend beroepsschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiseres op 13 oktober 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 26 oktober 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiseres is ter zitting verschenen bij gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Tussen partijen is niet in geschil dat de bewaring op 19 oktober 2007 is opgeheven. Derhalve resteert de vraag of de gevorderde schadevergoeding moet worden toegekend. Bij de beantwoording van die vraag is het van belang of de bewaring tot aan het tijdstip van opheffing onrechtmatig is geweest.

2.2. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

Gebleken is dat eiseres is aangehouden tijdens een in het kader van de Wet Arbeid Vreemdelingen (WAV) verrichte controle. Vervolgens is eiseres overgedragen aan de vreemdelingendienst. De rechtbank toetst niet of deze aanhouding van eiseres rechtmatig was. Blijkens de vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State kan immers de rechter in vreemdelingenzaken niet oordelen over de aanwending van een niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheid. Slechts indien de onrechtmatigheid van die aanwending door de strafrechter is vastgesteld, kan de vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de consequenties daarvan voor de rechtmatigheid van de inbewaringstelling. Van een dergelijke situatie is in het onderhavige

procedurenummer: AWB 07/39012

2

geval geen sprake.

Eiseres stelt dat zij medische problemen heeft. Voorts stelt de gemachtigde van eiseres dat verweerder niet zorgvuldig is omgegaan met de situatie van eiseres. Duidelijk was dat eiseres emotioneel was. Eiseres is van mening, gezien haar situatie, dat verweerder had moeten nagaan of er sprake is geweest van mensenhandel. Voorts is eiseres van mening dat het gebruiken van een alias haar ten onrechte wordt tegengeworpen. Eiseres voert hierbij aan dat zij haar echte naam bij het gehoor naar voren heeft gebracht.

Verweerder betwist de medische situatie van eiseres niet maar benadrukt dat niet is gebleken dat eiseres detentie ongeschikt was. Wel heeft verweerder besloten dat eiseres geplaatst werd in een Huis van Bewaring waar een medische dienst aanwezig is. Tevens merkt verweerder op dat eiseres niet heeft laten blijken dat er sprake zou zijn van mensenhandel. Verweerder is van mening dat als er sprake was van mensenhandel, eiseres dit kenbaar had moeten maken bij verweerder, zonodig via haar gemachtigde. Voorts merkt verweerder op dat door het opgeven van een alias er twijfel is ontstaan met betrekking tot haar identiteit en dat zij die twijfel zelf had kunnen wegnemen door middel van documenten.

Met betrekking tot de stelling van eiseres dat tijdens het gehoor door de vreemdelingenpolitie onvoldoende is doorgevraagd of eiseres in casu slachtoffer is geworden van mensenhandel, overweegt de rechtbank dat uit het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van nader gehoor van 14 oktober 2007 onvoldoende naar voren komt dat eiseres heeft aangegeven slachtoffer te zijn geworden van mensenhandel. Daar komt bij dat eiseres zij (nog) geen aangifte heeft gedaan. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat deze grief faalt.

De rechtbank is van oordeel dat uit de stukken en hetgeen ter zitting door de gemachtigde naar voren is gebracht niet blijkt dat eiseres detentie ongeschikt was.

Nu eiseres bij aanhouding de naam [] heeft gebruikt en dat tijdens het gehoor door eiseres is aangegeven dat haar juiste naam [] is en dat dit niet door middel van documenten heeft onderbouwd, is de rechtbank van oordeel dat er genoeg indicaties zijn om te twijfelen aan de identiteit van eiseres, derhalve is de rechtbank van oordeel dat de alias terecht als grond van de maatregel is opgenomen.

2.3. Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.4. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.5. Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 07/39012

3

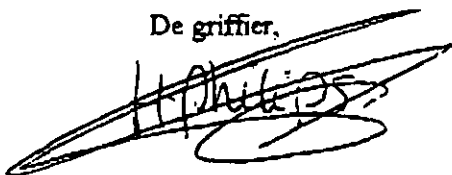
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

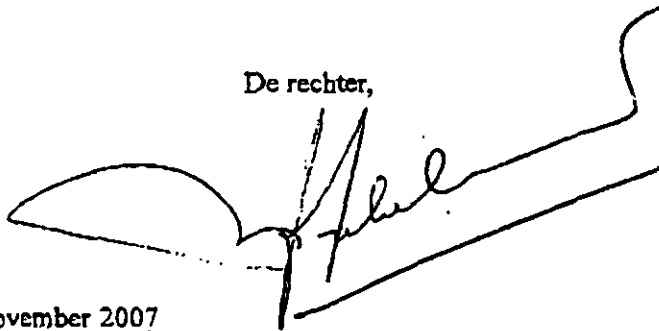
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. F.H.J.G. Brekelmans, rechter, en door deze en H. Philips, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 2 november 2007

Afschrift verzonden op: 5 NOV. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

**AAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE**

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

12 NOV 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen;

te dezer zake domicilie kiezende te Zoetermeer aan de Engelandlaan nr 328 (Postbus 7353, 2701 AJ Zoetermeer), ten kantore van Benders Advocaten, van wie advocaat **mr. E.J.C. van de Laak** in deze als gemachtigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavig hoger beroep in te stellen.

1. Appellante is geboren te Tunesië en is in het bezit van de nationaliteit van dat land.
2. Bij bevel tot bewaring van 13 oktober 2007 is appellante op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet in bewaring gesteld. Appellante heeft op 15 oktober 2007 daartegen beroep ingesteld, welk beroep op 5 november 2007 ongegrond is verklaard. De uitspraak is verzonden op 5 november 2007.
3. Appellant kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve zij in hoger beroep komt bij Uw Afdeling. De aangevallen uitspraak wordt als Bijlage aan dit hoger beroepschrift gehecht.
4. Appellant wenst de volgende grieven tegen de aangevallen uitspraak aan te voeren.

**Grief 1: Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat: "Zij niet kan oordelen over de
aanwending van een niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheid. Slechts indien de
onrechtmatigheid van die aanwending door de strafrechter is vastgesteld, kan de
vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de consequenties daarvan voor de
rechtmatigheid van de inbewaringstelling. Van een dergelijke situatie is in het onderhavige
geval geen sprake."**

- 1) Blijkens het proces-verbaal van 13 oktober 2006 is appellante aangehouden op grond van een 'redelijk vermoeden van illegaal verblijf'. Dit vermoeden zou zijn ontstaan naar aanleiding van een controle op grond van de Wet Arbeid Vreemdelingen. In het onderhavige geval is derhalve in het geheel geen sprake van een strafrechtelijke voortraject, waarbij de Rechtbank niet bevoegd is zich uit te laten over de rechtmatigheid van de aanhouding.
- 2) In het onderhavige geval een controle op grond van artikel 2 WAV plaatsgevonden. De bevoegdheid tot controle-uitoefening op naleving van de WAV is exclusief uitbesteed aan de Arbeidsinspectie. De ambtenaren van de Arbeidsinspectie zijn derhalve bevoegd om in het kader van een werkplekcontrole, alle aangetroffen personen te verzoeken zich te identificeren. Pas nadat naar aanleiding van die controle blijkt, althans het vermoeden ontstaat, dat personen illegaal in Nederland verblijven, zijn de aanwezige agenten bevoegd om te vragen naar persoonsgegevens, identificatie en indien nodig over te gaan tot aanhouding.
- 3) Nu in dit geval de agenten belast met Vreemdelingentoezicht, op eigen gelegenheid en zonder begeleid te worden door ambtenaren van de Arbeidsinspectie een controle hebben uitgevoerd, heeft deze controle onbevoegd en derhalve onrechtmatig plaats gevonden. In ieder geval mochten de agenten niet zondermeer de personen verzoeken zich te identificeren.
- 4) Dit had slechts gemogen indien reeds voor binnentreden een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond, bijvoorbeeld indien sprake was van een 'besmet' pand. Uit het proces-verbaal blijkt echter dat daarvan geheel geen sprake was. Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de agenten appellante onrechtmatig hebben verzocht om identificatie. Om die reden is de aanhouding en daaruit voortvloeiende maatregel van bewaring reeds onrechtmatig.

Grief 2: Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat “uit de stukken en hetgeen ter zitting door de gemachtigde naar voren is gebracht niet blijkt dat ciseres detentie-ongeschikt was”

- 5) Op het moment dat appellante gehoord werd, heeft zij aangegeven te lijden aan een ernstige hartkwaal, waaraan zij op korte termijn zou worden geopereerd in het Ziekenhuis te
Ondanks die mededeling heeft appellante nimmer enig bezoek ontvangen van een arts, teneinde de stellingen van appellante te verifiëren ofwel haar algehele medische conditie te bepalen.
- 6) Op zondag 14 oktober 2007 is door familie van appellante eveneens aangegeven dat cliënte lijdt aan een hartkwaal. Omdat het weekend was, was het niet mogelijk artsen te verzoeken de nodige informatie aan de Vreemdelingendienst te verstrekken.
- 7) Op maandag 15 oktober 2007 heeft gemachtigde van appellante diverse medische stukken aan de Vreemdelingendienst doen toekomen, waaruit blijkt dat appellante daadwerkelijk een hartkwaal heeft waaraan zij binnen enkele weken diende te worden geopereerd. Tevens is door gemachtigde een fax aan de Vreemdelingendienst verzonden om met het oog op artikel 94, vierde lid Vw appellante –desnoods onder voorwaarden- in vrijheid te stellen.
- 8) Hierop is door de Vreemdelingendienst aan gemachtigde kenbaar gemaakt dat appellante werd overgeplaatst naar een Huis van Bewaring en dat de Regievoerder van de Dienst Terugkeer en Vertrek een beslissing zou nemen. Toen gemachtigde contact opnam met deze regievoerder bleek deze zich op het standpunt te stellen daartoe geenszins bevoegd te zijn.
- 9) Pas nadat appellante in de nacht van donderdag 18 op vrijdag 19 oktober 2007 ernstig onwel werd, bleek de Vreemdelingendienst bereid de ernst van de situatie in te zien. Zij heeft op vrijdag 19 oktober 2007 de maatregel van bewaring opgeheven, omdat ‘andere belangen prevaleren’.

- 10) Ondanks dat de Vreemdelingendienst bekend was met het feit dat appellante leed aan een ernstige hartkwaal en dat zij binnen 3 weken geopereerd zou worden, en dat deze informatie aan haar bevestigd was door de behandelend arts van appellante, heeft de Vreemdelingendienst daarin geen aanleiding gezien appellante in vrijheid te stellen, dan wel op zijn minst een medisch onderzoek te laten ondergaan.
- 11) De Vreemdelingendienst heeft bewust een risico genomen met de gezondheid van appellante – een risico dat zij bijna had verwezenlijkt- door haar zonder medische controle in bewaring te plaatsen en houden.
- 12) Naar het oordeel van appellante is dit om een drietal redenen onrechtmatig.

Ten eerste valt uit de door appellante overgelegde stukken af te leiden dat zij wel degelijk detentie-ongeschikt was. Haar hartkwaal was van dien aard dat zij hiervoor op zeer korte een operatie diende te ondergaan. Appellante heeft met alle haar ter beschikkingstaande stukken aangetoond dat zij lijdt aan een zodanige medische afwijking dat detentie in haar geval niet mogelijk behoorde te zijn. Appellante stonden geen andere middelen ter beschikking. Appellante heeft zich volledig bereid verklaart een medisch onderzoek te ondergaan, doch dit is door de Vreemdelingendienst niet uitgevoerd.

Ten tweede dient op grond van artikel 94, lid 4 Vw een belangenafweging te worden gemaakt. Indien de vreemdeling zwaarwegender belangen heeft bij opheffing van de bewaring dan de Staatssecretaris heeft bij oplegging van de maatregel, dient te worden afgezien van oplegging van de maatregel. Gezien de met stukken onderbouwde en aangetoonde medische conditie van appellante had zij zwaarwegender belangen bij opheffing van de bewaring, dan de Staatssecretaris had bij handhaving. Dit geldt te meer nu appellante zich bereid had verklaard zich onder toezicht te houden van de Vreemdelingendienst.

Ten derde is de maatregel van bewaring een maatregel ter fine van uitzetting. Dat betekent dat ook daadwerkelijk werkzaamheden ter uitzetting verricht moeten gaan worden. Nu het de Vreemdelingendienst bekend was dat appellante op zeer korte termijn een medisch ingreep zou ontvangen en dat deze voor haar noodzakelijk was, is uitzetting nooit een realistische mogelijkheid geweest. Immers, appellante diende de operatie te ondergaan en had vervolgens nog minimaal drie maanden nodig teneinde te kunnen herstellen. Gedurende al die tijd kan zij niet reizen als bedoeld in artikel 64 Vw –waarop eveneens een beroep is gedaan-, zodat uitzetting naar het land van herkomst onmogelijk was. Nu er derhalve geen reëel zicht op uitzetting bestond, was de maatregel eveneens onrechtmatig.

- 13) Ten onrechte heeft de Rechtbank zich geen rekenschap gegeven van deze argumenten en zich uitsluitend beperkt tot de vraag of appellante detentie-ongeschikt was. Daarmee is de Rechtbank voorbij gegaan aan de overige door appellante gevoerde argumenten, hetgeen een motiveringsgebrek met zich meebrengt. Naar het oordeel van appellante volgt uit elk van deze argumenten afzonderlijk, dan wel cumulatief, dat ten onrechte de maatregel is opgelegd c.q. voortgezet.

Grief 3: Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij de afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten. Er staat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

- 14) Naar het oordeel van eiser is op grond van hetgeen door hem is gesteld in de grieven 1 en 2 te concluderen dat zowel de oplegging als de voortzetting van de bewaringsmaatregel ten aanzien van eiser onrechtmatig zijn geweest en dat derhalve ruimte bestaat voor het toekennen van een schadevergoeding.

REDEN WAAROM: appellante uw Afdeling verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in eerste en tweede aanleg, en zelf oordelende alsnog de maatregel van bewaring van meet af aan, althans vanaf een door u in goede justitie te bepalen datum, onrechtmatig te oordelen en aan appellant een schadevergoeding toe te kennen.

Zoetermeer, 12 november 2007

Gemachtigde,